

Kjendelser, der affiges, eller Bestemmelser, der tages under Behandlingen, kunne uden for de Tilfælde, hvor Besværing finder Anvendelse, ikke særskilt paaantes af Sagens Parter.

Paakjendes enkelte Stridsspørgsmaal i Henhold til §§ 272 og 273 særskilt forinden Sagen i det Hele, kunne disse Afgjørelser først paaantes i Forbindelse med Slutningsdommen, af hvilken de ere at anse som Bestanddele.

§ 295.

I Forbindelse med den endelige Dom kunne de samme forudgaaende Kjendelser og Beslutninger af Retten paaantes.

En Kjendelses eller Beslutnings Forandring ved Paaante medfører Ugylldigheden af de Dele af Sagens Behandling, som afhænge af eller bero paa den.

§ 296.

Den Part, som vil benytte Paaante, kan ikke samtidigt hermed andrage paa ny Foretagelse af Sagen, hvorimod Saadant staa ham aabent, naar han ikke ved Paaanten har kunnet opnaa sin Hensigt. Den, der andrager paa ny Foretagelse af Sagen, anses for at have givet Afstald paa Paaante af den affagte Dom, undtagen i det Tilfælde, at ny Foretagelse nægtes, fordi Retten antager, at Partens Diemed kan opnaas ved Paaante (§ 328). Andrager den anden Part paa ny Foretagelse af Sagen, blive Forhandlingerne om dette sidste Retsmiddels Tilstedelse at udsætte, indtil Paaanten er bragt tilende.

§ 297.

Krænkelse af Rettergangsreglerne afgiver Grunde til Paaante, medmindre denne Lov anviser Parterne at benytte Besværing som Retsmiddel Uer ganske udelukker Paaante.

Som Tilfælde, i hvilke Paaante paa Grund af Rettergangsreglernes Krænkelse kan finde Sted, fremhæves særligt:

- a) At Retten ikke har været lovligen beklædt.
- b) At Retten har været inkompetent, eller at Retten har afvist Sagen, skjønt den var kompetent.
- c) At Retten er gaaet udenfor Grænserne for Domstolenes Virkefreds i Forhold til de andre Statsmyndigheder.
- d) At Sagen er anlagt eller fremmet paa urigtig Maade, navnlig at Parterne ikke have faaet de lovbestemte Forhyndelser og Meddelelser eller de fornødne Frister for at kunne varetage deres Tare.
- e) At Retten har feilet i sine Afgjørelser med Hensyn til Beviset ifølge 2det Afsnits Kapitel II eller med Hensyn til de enkelte Bevisers Forelse.
- f) At Retten i sin Paakjendelse ikke har holdt sig indenfor Parternes Paastande eller øvrige Procedure, eller at Retten har forsømt at paakjende Noget, der burde have været paakjendt.
- g) At Domme eller Kjendelser ikke i Overensstemmelse med §§ 267 og 268 ere forsynede med de fornødne Angivelser af Fakta eller af Domsgrunde.
- h) At Doms slutningen er behæftet med væsentlige Mangler, som i det Hele eller for en Del udelukke Parten fra den tilsigtede Retsnydelse.
- i) At Parterne ikke have havt den til at raade over Processen fornødne Myndighed.

§ 298.

Finder Høiesteret, at en Krænkelse af Rettergangsreglerne har fundet Sted, kan den tilintetgjøre enten hele den stedsfundne Behandling eller de Dele af den, som staa i Forbindelse med eller hvile paa den begaaede Feil.